

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Petra Příhody a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **Vimperská masna, a. s.**, se sídlem Špidrova 84, Vimperk, zastoupeného JUDr. Emilem Švingerem, advokátem se sídlem Smetanova 78, Písek, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Českých Budějovicích**, se sídlem Mánesova 3a, České Budějovice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 8. 2006, čj. 4970/120/2006, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 11. 12. 2006, čj. 10 Ca 185/2006 - 19,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Finanční úřad ve Vimperku (správce daně) rozhodnutím ze dne 15. 3. 2006, čj. 10284/06/102970/3735, dodatečně vyměřil žalobci daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2002 ve výši 96 720 Kč. Žalobce napadl rozhodnutí správce daně odvoláním, které žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 8. 8. 2006, čj. 4970/120/2006.

Žalobce brojil proti rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Českých Budějovicích. Krajský soud rozsudkem ze dne 11. 12. 2006, čj. 10 Ca 185/2006 - 19, napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro vady řízení a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalobce (stěžovatel) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tj. tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem, a podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., tj. pro vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata z níž správní orgán vycházel nemá oporu ve spisech, resp. je s nimi v rozporu. Stěžovatel polemizuje se závěrem krajského soudu, podle něž v okamžiku přijetí úvěru ručili ručitelé částkou odpovídající částce úvěru a jejich ručitelský závazek postupně klesal, úměrně jednotlivým splátkám jistiny úvěru. Tento závěr krajského soudu ovlivnil i jeho závěr o výši odměny pro ručitele. Dále pak stěžovatel krajskému soudu vytkl nesprávné posouzení aplikace § 23 odst. 7 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

Žalovaný navrhl zamítnutí kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud, před tím než přistoupil k projednání kasační stížnosti, zkoumal její přípustnost. Kasační stížnost, která směřuje jen proti důvodům rozhodnutí soudu, je přitom nepřipustná (§ 104 odst. 2 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud již dříve judikoval, že kasační stížnost je ve smyslu § 104 odst. 2 s. ř. s. nepřipustná vždy, když by i případný úspěch stěžovatele v řízení před Nejvyšším správním soudem nemohl vést v konečném důsledku ke změně v jeho právním postavení. Nepřipustnou je tedy především kasační stížnost, která nenapadá správnost výroku rozhodnutí krajského soudu, bez ohledu na to, zda brojí jen proti jeho důvodům nebo namítá-li existenci jiných kasačních důvodů podřaditelných pod případy uvedené v § 103 odst. 1 s. ř. s. (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2007, čj. 1 Afs 57/2006 - 70, www.nssoud.cz). Nejvyšší správní soud v nyní posuzované věci neshledal důvodu odchýlit se od svého předchozího právního závěru. Kasační stížnost směřuje pouze proti důvodům rozhodnutí krajského soudu, ve smyslu důvodů a nejedná se tak o srovnatelnou situaci se shora citovanou věcí, v níž Nejvyšší správní soud dovodil přípustnost kasační stížnosti i procesně úspěšného účastníka řízení před krajským soudem.

Kasační stížnost je tedy podle § 104 odst. 2 s. ř. s. nepřipustná, proto ji Nejvyšší správní soud podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. odmítl.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. června 2008

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu

